

SIPOS GYULA

VÍZ ÉS FÖLD

Csohány Kálmán rajzához

*Öregebb ő a bibliák istenénél,
a szakállában rejteztünk mi el
és onnan leszünk eljövendők,
ha majd belátunk földekbe, vizekbe,
megismerjük a mélytenger halait,
az úr ölén is ár ellen úszókat,
megértjük, hogy a föld csak lombos ággal
igazi otthon s a fák lombjai
mindig női arcot rejtenek,
ha az angyalszárnyakat úgy nézzük majd,
mint az úrhajókat, repülőket.
Honnan vették a mesék a csodatükröt,
melybe, ki belenéz, világot láthat?
Egy rajz, egy vers, egy dal őrzi az istent,
még nem tudjuk nevét, de otthonunk van,
a szakállában rejteztünk mi el
s a megváltás munkás bölcs napjain
onnan vagyunk eljövendők.*

LEGBELÜL

*Legbelül van növényi létem,
a föld, a víz, a nap.
Visszatérő ár-apályom,
a hold.
Jégkorszakok
fagyasztanak.
Micsoda órák mérik bennem
a végtelen időt!
és épp ilyenné kellett lennem,
nem jöhettek előbb,
pulzusom tenger csobbanása,
ősök és unokák
hosszú sora fagyott világra
és trópusokra lát,
éltem barlangban, városokban,
várt fagyban is meleg,
sivatagokat hódítottam,*

télben tüzet,
éjszakán fényeket.
Az egészből több nem marad,
ha szűkítem szemem:
önmagam lüktetése csak
s azé, ki egy velem,
a föld, a víz, a nap.

Végig az életem.

A föld, a víz, a nap.
Továbbra is.

Mit soha meg nem tudhatok.
S mire örökké emlékezem.

SIMAI MIHÁLY

MICSODA MENET HOZTA A HAVAZÁST?

Micsoda menet hozta a havazást,
fehér üszköt hajítva a tetőkre, kristálycsóvákkal
lángralobbantva a fákat
itt, ott, mindenütt,
s körül az egész horizonton;

Micsoda sűrű,
süvöltő, olthatatlan
harag gyúlt hullámokba az ég utcáin,

és kik lapulnak, kik lapulnak
vigyorgó torz pofával a lavinaként
legörgő torlaszok mögött?!

Egyetlen didergő piciny madár
védi testével a fehérreitélt

Földet.

ZÖLDJÉBEN LOBOG . . .

Zöldjében lobo az erdő,
szökdel a hegyen.

Ujjával pattint, frissen füttyörész.
Karcús, mint mi,

s fiatal, mint a szerelem.

Hanyattfekszünk a sodró földön,
akárha vizen —
ez is boldogság, látod — eldönteni, merre vigyen
a fönti,

cölöpökre épült

lebegés